

i Lønningsforhøielse i dette Dieblit efter Flertallets Forslag; den er vistnok det ærede Medlem, ligesom overhovedet Mindretallet, der jo staar paa det ærede Medlems Standpunkt, ubehagelig, idet den viser, hvor rundelig Flertallet har været i sine Forslag, og jeg antager, at de, der ville gjøre sig den Uleilighed at læse den igennem, ville give mig Ret deri. Naar det ærede Medlem beklagede for Postvæsenets Vedkommende, at der ikke vilde udkomme nogen Lønningslov, skal jeg ganske dele denne Beklagelse. Jeg ønsker, at der skal udkomme en Lønningslov, men der er Grændser, og naar man er gaaet meget vidt og har gjort betydelige Indrømmelser, følger ikke deraf, at 8—10,000 Kr. — der var Nogle, der sagde 6—8,000 Kr., men det ærede Medlem havde udregnet det til 8—10,000 Kr.; jeg skal ikke kontrollere hans Beregninger, da jeg ikke kjenner dem, men lader dem staa hen — jeg siger, at det følger ikke deraf, at 8—10,000 Kr. Intet betyde. 8—10,000 Kr. betyde her det Samme som 2—3 pCt. og vil bringe Forhøielsen til at gaa op fra 24 til 26 à 27 pCt. af de nuværende. Det er naturligvis ikke principmæssigt, at man har sagt, 24 pCt. vil man gaa til og ikke mere. Men man er gaaet til meget betydelige Indrømmelser fra Flertallets Side, og naar der saa, efter at man er enedes derom og har bragt det i System, fra Mindretallets Side fremkommer Fordringer om at gaa ikke saa lidt yderligere op, er det ikke nogen saa ligegyldig Sag. Man kan altid sige f. Ex. en Mil gjør ingen Ting, men bliver man ved at lægge Mil til Mil, kan der komme 10, 20, 30 Mil ud, og paa den Maade har Mindretallet hidtil optraadt overfor Flertallet; de have allerede drevet os adskillige Mil frem, men saa kommer der tilsidt et Punkt, hvor man maa sige Stop. For Postvæsenets Vedkommende deler jeg fuldkommen Ønket om, at der maa komme Noget ud af Loven, men naar det ærede Medlem beklagede for Folkethingets Skyld, at der ikke kom Noget ud af Loven, skal jeg sige, at naar Folkethinget stiller sig paa den Maade, Flertallet her har gjort, og det forkastes fra anden Side, tror jeg, at Beklagelsen snarere maa ramme dem, der gjøre Modstand mod et saa rundeligt Tilbud, som her gjøres fra Folkethingets Flertals Side. Hvorvidt det vil føre til Fællesudvalg, skal jeg slet ikke have nogen Mening om; jeg ynder ikke Fællesudvalg, men det synes at være Bestræbelsen fra visse Sider at bringe Sagerne til Fællesudvalg, naar man ikke vil gjøre de yderste Indrømmelser fra Folkethingets Side. Dersom der ikke kommer Noget ud af Loven i denne Samling, vil, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1te Valgkreds (B. Holm) har bemærket, Følgen blive, at Postvæsenets Embedsmænd ikke faae det Lønnings-tillæg, ialtsald ikke det første Aar, vi her tilbyde dem. — Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds stillede sig i denne Sag paa en Maade,

som mindede mig meget om den, det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) stillede sig paa under Debatten om Fyrsvæsenets Lønningslov. Han var i høieste Grad utilfreds med, at man ikke gif saa vidt som muligt, og faae ingen Grund til ikke at strække sig saa langt, som det er forlangt. Jeg er ganske enig med ham i, at Befolkningen sætter Pris paa en god Ordning af Postvæsenet, men dersom det ærede Medlem tror, at der bliver en bedre Ordning af Postvæsenet, hvis Postmestrenes Lønning bliver forhøiet i ubegrændset Omfang, kan jeg ikke dele denne Mening. En bedre Ordning af Postvæsenet vil fremkomme dels gennem Ørettelsen af den Mængde Postter, Regjeringen har foreslaaet, og i den Henseende er jo Udvalgets Flertal gaaet ind paa samtlige Regjeringens Forslag med Hensyn til nye Postexpeditioner, dels vil det fremkomme gennem Indførelsen af Postfuldmægtige, og der var Udvalgets Flertal jo i alt Væsentligt gaaet ind paa Regjeringens Forslag, men endelig og fornømlig vil det jo fremkomme gennem Bevillingerne til Kontorhold samt de Bevillinger, der gives paa Finansloven. Men med Hensyn til dem veed det ærede Medlem, at jeg i Almindelighed gaar ligesaa vidt som han, og at der i det Hele er den skønneste Enighed tilstede om at give Alt, hvad der er nødvendigt for at fremme Postvæsenets Udvikling. Jeg antager ikke, at man vil komme nogen Bei ved at fremstille Sagen for Befolkningen saaledes, som om det er Udvalgets eller Flertallets Indbringens Skyld, at Postvæsenet ikke bliver godt ordnet; jeg tror ikke, at Befolkningen vil opfatte Sagen paa den Maade. — Det ærede Medlem gjorde den særlige Bemærkning til mig, at han glædede sig over, at man nu var tilfreds med Lovbloven fra en Side, der ifjor ikke var tilfreds med den. Dertil skal jeg sige, at jeg søler hverken Tilfredshed eller Utilfredshed med Lovblovens Lønningslov, saaledes som den udkom ifjor; jeg har taget det som Kjendsgjerning, at den nu er Lov, og jeg stiller mig paa det Standpunkt, som er anvist mig, efter at Loven er vedtagen af hele Lovgivningsmagten; jeg har ikke Andet at gjøre; jeg er hverken mere eller mindre tilfreds end tidligere, men det kommer jo heller ikke Sagen ved. Jeg har fundet mig foranlediget til at anfille en Sammenligning mellem flere Punkter af Lovblovens Lønningslov og Postvæsenets Lønningslov, saaledes som denne vil komme til at se ud efter Flertallets Forslag, netop fordi man fra Mindretallets Side og fra et andet Medlems Side (H. Nielsen) forlanger langt Mere paa Postvæsenets Lønningslov, end man forlangte paa Lovblovens, forlanger Lønninger langt ud over, hvad Flertallet vil give. Ogsaa Lovbloven er undergaaet en betydelig Udvikling, bringer langt Mere ind i Statskassen og medfører langt flere Forretninger end for 10 Aar siden. Det vide vi Alle, og der foreligger tilstrækkelig talende Beviser